

Quinzenari defensor dels interessos morals i materials d'Artà i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons.

Dels treballs publicats ne son responsables els autors

N'os tornen els originals

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.
Any. 3'00 »
Doble

Se paga
a la
bastreta

Any III

Artà, (Mallorca) 20 de Març de 1919

Núm. 65

De l'enquesta

Opinió de D. Llorens Garcias

Com recordaran els nostros lectors quant anunciarem l'enquesta, sobre qüestions administratives de la nostra vila, diguerem que no sols admèstriem i serien publicades les opinions que aniríem a cercar a les persones més eficaces dins l'administració política de la vila, sinó que rebriem també amb especial gust les que per escrit nos fossen enviades per tots els qui sense esser entrevistats se despassen per convidats i volguessin apuntar les solucions que creguin hermoses pels problemes que afecten a la nostra vila municipal.

Una de les primeres que varen respondre fou el nostre amic i redactor D. Llorens Garcias, farmacèutic, i hem volgut que en el número present ocupés aquesta el·loc que hi mereix. Totom sab qui és el farmacèutic Garcias, de l'activitat, combatent i patriotisme del qual nos veda parlar de la nostra amistat.

Mat aquí, idó, sense més preambuls la seua opinió:

Amic Ferrer: Me plau contestar an en Questionari publicat en el núm. 52 de LLEVANT perquè consider que és de ver-necessitat, que tot-hom que se preocupa del moviment del mon acudeix a donar remei per la curació dels mals que corcan els pobles per donar forga a les organitzacions que per no haver nascut dins un ambient propici tenen una vida anèmica que fa preveure la seva esterilitat precursora de la mort. Així idó posant fil a l'agulla deixa que t'exposi, per si ho trobes, donar-ho an el públic lo que en infinitat de converses, te som anat diguent en el transcurs de la nostra amistat.

A Artà tot està per fer amb aquest tot vell dir, les millores que el progrés i la civilització han cregut necessaries pel desenvolupament moral i material dels pobles, i si bé es veritat que s'han fet reformes, no se pot negar que moltes estan sense acabar i no han obeit a un pla veritablement acienat de lo necessari per a la vida pública; no hi ha l'ordre que deu presidir les coses, que les lliga unes amb les altres i totes amb els homes, ordre que és el que posa digna coronament a l'obra.

No és que lo no apròvi i aplaudeixi lo fet, sobre tot en el bon desitx del fer, però

si miram enrera veurem que hem perdut un temps preciós, no hem fet tot lo que haguesim pogut fer i nos trobarem un pigneus comparats an els pobles (no de Mallorca) qui nos van devant en cultura social, econòmica i política els quals nos senyalen un ample camí perque seguiguem les seues petjades.

Així idó, subjectantme més a les preguntes del Questionari te diré: que el primer problema dels pobles es el de l'educació i educació integral, sense distinció d'estaments. Ningu sent an el nostre poble la necessitat de l'educació perque la política de contentament l'ha destruïda fins en sos fonaments, i perque ella falta, ningú se preocupa de complir els devers inherents a la condició humana.

per aixó, crec que s'ha d'investir resoltament, comensant per crear vida municipal, robustina el principi d'autoritat (quant aquesta existexi) sacrificantse les persones qui per la seva posició i capacitat puguin desempenyar carrecs públics, millor que sacrificarse, anar voluntariament a ocupar el seu lloc en l'avanguardia de renovació ja que una de les obligacions del homo es treballar en bé dels seus semblants, dels seus vehinats. Hem de pensar que el mon fa via i que a la onada revolucionaria que l'invaden, sols si pot oposar una barrera de justícia.

Tenguent vida municipal, que vol dir, tenir homes capasses i sobre tot amb voluntat per fer anar envant el poble, tot lo demés vehdrà i mes prest de lo que porem imaginar. L'homo sent mes necessitats tant com mes te un benestar, i en el nostre cas, les necessitats son les reformes i el benestar el dona el moviment acencional de les coses comunals. L'aspiració humana quant està ben encaminada l'intel·ligència es la perfecció.

Idó bé, per encaminar l'intel·ligència i conseguir aquesta perfecció, cal tenir bones escoles perque elles son la fàbrica dels homes de demà. Al dir bones escoles, entenguis bé, me referesc an el complex de l'escola; el mestre i l'edifici.

El mestre... Oh els mestres! Els pobles tenen els mestres que volen i no hi ha excusa de dir que l'Estat així o l'Estat allí, que la seua mala organització es la causa d'aquesta serie d'interinitats que hem tenguda i tenim, i que forsosament fan esteril l'obra de l'escola. Si els pobles volen, molt poren fer per suplir les deficiències de l'organització de l'Estat, així veim que a S. Juan volgueren

bon mestre i el tenen. S'ha de tenir en conte que els mestres, com els altres homes, treballen i protegint els bons, i fent el buit an els poc devots de cumplir els seus deures, crec que qualca benefici se conseguiria.

Peró el mestre te el seu complement en l'edifici escola i Artà no te avui cap lloc que pugui satisfer les nostres necessitats. L'edifici o edificis per lo tant s'han de fer, es urgent el ferlos i es perdre un temps preciós l'esperar que l'Estat, aquest Estat decrepit i corcat qui de cada dia mos enfonsa en la ruïna fassi els edificis.

L'Ajuntament les ha de fer, treguent de l'Estat tot lo que pugui, procurant que no quepi entre ells cap llas, qui concreti la llibertat del Municipi; si se concedeix l'autonomia el camí ubert als municipis facilitaria en gran manera la resolució del problema, el camp aon se desaurollaria la vida municipal, seria mes ampla, mes assaonat.

L'edifici s'ha de fer a fora vila; així està practicat a les nacions mes cultes del mon fins an els seus pobles mes petits, perque, no es sols el problema de l'aire el que s'ha de resoldre a l'escola, l'escola es un tot orgànic que necessita la major suma de independència, la qual sols se pot conseguir amb el seu aïllement, que es el qui dona la quietut necessaria pel treball.

El pla de l'edifici l'ha de fer un tecnic i no hi poren faltar patis ni jardins... Es que no s'han de cultivar els sentiments dels nins? I l'estètica i l'art educan l'esperit.

El solar, qualsevol de fora vila gran i ben orientat, perque la calor i la llum no poren deixarse de tenir en conte; si se pogues tenir en conta; si se pogues comprar a Sa Costa, no hi ha dupte que es el millor per lo ben orientat, aïllat i proxima a nel primer centre espiritual, l'esglesia, ¿que ha de costar molt? No valdrà mes que cap de dins la vila.

També es necessari resoldre el problema higienic, del qual son ramificacions secundaries les aïllades i pahisses etc, comensant per les aïllades, banyes i netes i els rentadors. Per les primeres a de comensar pel cap, el lloc aon han de depositarse que podria esser, i aixó se te practicat a altres bandes, un sistema o serie de pous o safreixos aon desemboca la clavaguera colectora i en els quals l'aigo se despren per decantació de les matèries sòlides, sortint des o manco clara per l'altre extrem per a ar a regar a les terres veinades; quins propietaris les pagarien a bon preu, i treguent de tant en tant les ma-

teries solides que també serien un bon ingrés pel Municipi.

Intimement relacionat amb la claveguera, està lo de sobre quins materials hi han de anar, ja que avuy hi ha certes restriccions que perjudiquen l'higiene de moltes cases. A la claveguera hi han de pore anar els escusats i la claveguera s'ha de poder fer neta per lo qual se necessita un deposit amb aigo suficient per arrastrar les materies solides que quedin aturades i que podrien constituir focus d'infecció. A les clavegueres principals hi han d'anar les branques secundaries, les branques secundaries, les quals se podrien fer entre els veïnats i l'Ajuntament sanetjant d'aquesta manera el poble.

Per les aigos netes tenim el projecte *Sastre* que sembla resol la qüestió emperó es de molt de cost i no se pot envestir tot d'una, per lo tant i mirant sempre de cap a la seua realització, seria convenient establir a l'estiu un torn perque tot el poble pogués estar servit, de cap manera atendria, com s'ha fet fins ara, a certes reclamacions, aixó si seria inflexible amb els abusos. L'ingrés que té l'Ajuntament pel concepte d'aigos es importantíssim i no convé de cap manera exposar-se a la seua perduda, ja que si se segueix com fins ara, es casi segur que tots els particulars acabaran per tellar les canyerries. Mes convenient crec que es el torn, donant únicament per complir les necessitats més urgents de les families, mai per usos agrícoles ni industrials.

Els rentadors, necessiten també reformar radicalment; el sistema de les piques individuals es el mes nigrènic, i no's per calcular els contagis que hi ha per medi de les aigos dels rentadors! S'haurien de fer nous, a lloc en que l'aigo pogués desaparèixer tot-duna i no tendriem la fabrica d'essencies del camí del Recó. No aniria malament ferne uns altres, tal vegada per N'Argonyana hi hauria aigo abastament. Al entretant canviaria l'aigo de les piques actuals, cada dia a l'hivern i a l'estiu, no hi deixeria rentar dos de seguits i si no hi pot anar mes aigo les umpliria dos dies a la setmana buidantlos el vespre. Substituint la calçada actual per tuberia, se gonyaria mes de la mitat d'aigo, que se perd per evaporació i filtracions.

—El posar ordre en l'aigo no es problema mes que de voluntat i la mida es extremadament higienica.

En quant a altres servicis publicos, hi ha un solar capás per atendre a molts d'ells; es el solar de la Sala; allà comensaria per fer la Sala decent i separat de la Sala a l'altre carter hi faria Estació telegráfica, Jutjat i habitacions pel mestres llevant aixi algunes rendas que amb el temps sirien bons ingresos pel municipi.

La carniceria i pescateria estan molt malament respecte a la primera he de dir amb elogi dels carnicers que han demostrat tenir arrelada la virtut de la paciència, sols aquesta o una necessitat extremada dona explicació del sacrifici que representa l'estar tot l'hivern a nel mal temps i es molt poc humana l'exigir tant de temps aquest sacrifici. En aquest moment se m'ocurreix qu'els trasts del carrer de la Pureza sirien el lloc mes apropiat per carniceria, pescateria i plassa, i perque no? El punt es centric, te surtida a dos carrers i pel lloc que ocupa tendria aigo abastament per la netedat nessesaria en aquets llocs.

Una de les coses que donen mes sensació d'importancia es el trist espectacle del exemplar ent d'Artá, sol e tot en els seus derrers establiments. Sempre l'imprevisió; els carrers no shan de senyar mirant la conveniencia del propietari, s'ha de senyar mirant la nostra historia, mirant el demá per lo qual es precis tenir un pla d'urbanizació de les

afores de la vila. I ja que parl d'urbanizació també convendria senyalar un minim d'alsada a les cases noves i un minim d'obertura a les finestres.

J la beneficencia? Lambé hi ha molt per fer, jo crec que seria convenient crear a l'Hospital de Sta Rosa una renda vitalicia la qual permetes cumplir de ple la seva misió d'hospital i refugi. Les dues coses son convenientissimes la primera per porer obligar en els pobres a estar allà malalts i treuerlos dels focus que moltes vegades tenen a caseva; i lo segon per aquelles persones que no tenen familia estan destinades a viure malament i morir també a sa miseria. Les monjes hi guanyarien, les podrien ajudar les families dels interessats. Per aquesta i altres coses es necessari fer els respectius retglements el dia qua se vagin a resoldre.

En quant a altres petits problemes la voluntat i la previsió son les qui les han de resoldre; Alumbrat, carrers la plassa nova del ferrocarril, festes, canals de las taulades, etc. etc.

Demane a n a quins medis económics apelaria per fer tot aixó? Idó bé. Jo crec que els ingresos ordinaris repartits lo mes justament posible, reforzats amb altres arbitris, alguns dels quals no per esser petits s'han de despreciar, com per exemple un tant per cent demunt els productes d'exportació, un impost demunt canals i aubellons qui van al carrer; un altre demunt tot lo qui ocupa lloc en la via pública, portes, persianes, belcons i sacs i altres objectes de reclam i en els qui d'una manera sistemática fan feine enmig del carrer; demunt les finestres que no fassin mida higienica, etc. etc. l'engranatge tributari es molt complicat i es el qui requereix un estudi mes a fons.

De un emprèstit, coin mes hi pens manco en som partidari. Els dobbés s'han de tornar i s'ha de pagar l'interés, per tornarios s'ha de sebre com i aquest coin, mos resol el problema casi dins el mateix temps. Es mes, i amb aquesta vaig a acabar: si se consedeix l'autonomia, per lo qual tots haurien de treballar un poc mes de lo que heufellin la situació del municipi siria mes desahogada i enconsequencia hi haurá mejor llibertat de moviments. Amb una paraula, se volgué un Corté i se té, se volgueren clavegueres i se tenen si be incompletes, se volgueren carrers i s'han conseguit, per lo tant tenguent un pla raonat de les grans millores, amb voluntat totes s'e aniran fent.

El procés de la vida

Fa uns mesos, vegí els camps enllestits pel conreu preparador de la sembrada; després, vegí els sembradors: Tot era al darull per les contrades. Voleiaven les embostes de gra com volves lluminoses... la vida s'escampava arreu. Després torní a veure els camps: solitud i silenci. I em deia un amic que ignorava el procés de la vida:—¿Pero, qué fan els pagesos? Gandulegen?— Oh, no! La llavor germina en la quietut i en el repós; els misteris de la facunditat exigeixen calma i serinitat. Després tornarà la fressa i el treball; després, els grans servents de la vida compliran la santa missió la tasca vindrá.

I—veus?—li deia ahir tot passejant pels camps que ja cobreix una catifa verda que s'estremeix, molla de rosada, el bes del vent.—Veus? Ja ve la dors. Tot será fressa i treball en els camps fecunds. El gra ha germinat, creixerá la tija, i vindrá l'espiga i la segada i el batre, i rodaran les moles del molí, i cauran la farina i el segó com cascades blanques i dauran i el pa es courá en la calde

del forn i rossejará, després, flairós i daurat, en les enfies. No temis, amic, ni defalleixis per uns dies de calma: tot gra germina dins la terra pròvida, i la collita, volent Déu, es segura.

—:::—

Tota vida te aquest procés en l'home, en el blat, en les idees. Tot procés té el seu temps.

No trigarem a veure com tot floreix, com tot grana, com ve la collita.

Prepareu-vos, conreadors; la tasca s'acosta i a tots ens crida.

La primavera no és lluny: la vida truca a les portes. Ha germinat en la gran calma d'uns dies: penseu en la collita.

POL

Mes de So'n Servera

Es el cas que noltros, abaix-firmants, som una homos que de veritat estimam el nostre poble i donariem un ull de la cara per lograr el seu enaltiment i dignificacio morals. Ens anima com si diguessim un esperit quixotesco i quixotentjant quixotetjant, ens encontrarem, ens coneguerem, ens coneguerem i aplagarem, i desde les horas el nostre viure es plorar rei seguit, per una jovintud ignorant i deseducada que va creixent entre mix de noltros, deplorar prevaricacions i abdicacions d'unes idees i unes costums immolables per unes altres que's diuen modernes pero que veritablement son atressades i augurarli-hi per endemá, a ne's nostre emmamat poble, un pervindra tenebrós i abominable, i an el mateix temps, pregar a Déu que hi posi la má i adobi una cosa tan espanyada i tirar plans, noltros mateixos, i combillar programes d'acció per un resurgiment efica i salvador; plans i programes que se queden en projecte, perque desgraciadament noltros som veis i ronyosos, i a no esser pel condeygero que ens sosten, ha ja temps que hauriem caiguts desplomats dins sa fossa. Temps era aquell... que Marta filavall...

Per aixó, aquell dia en que asseguts a un ull de sol, dins el corral, ens portaven per novel·la lo de «Cultura serverense» aquell dia no cal duptar que tornarem vint anys joves, verem en «Cultura» un cap de cosatrat a nostres ideals ja proxims a naufragar de tot cor alabarem el projecte, i verem a s'entrellum un poble model·lo: religiós, educat, pacífic, ben administrat, un poble ont Déu es respectat que no blasfemat, es victor perseguit, sa virtut enlairada.

—Una altra iniciativa tenim avui per alabar: Entre noltros va cundint ja s'abandonen de ses grans poblacions i els nins del nostre poble assemblen animalets, foras d'animalets. Pobres angels, ells no tenen la culpa i paguen els plats rompits!... Però veritablement fan llástima: van bruts molts d'ells, quant toquen mitx-dia no se treuen el capell pinten en carbó per ses parets, no saben be-sar sa má a ne'l Sr. Rector quant passa, no saben treuer-sé es capell davant el metje o el mestre, compixen ses portes, n'hi ha que batuen ja en el nom de Déu, altres, ¡Desgraciats! no saben el Pare-nostre, amb una paraula, se coneix que mai han entrat dins una escola. I es que ningú se cuida d'ells i, com arbres joves sense politxó, creixen torts i bonyerruts i treven tanyades malsanes e inconvenients que ningú se cuida de aixar-mar-los.

Dons ¡oh ditxa gran! el Sr. Bisbe ens ha enviats dos Vicaris joves i, en les poques

setmanes que hi ha viuen entre noltros, em pogut observar que tenen gust i paciència amb aquestes animes: a sa doctrina els diumenges acut a l'església una miriada d'infants que assemblen ploguts, tants n'hi ha, les mostren sa doctrina i perque no cansi los ho mesclen amb cançons, aquets darrers dies han tractat de durlos vora la mar per decantar los del bogiot carnavalesc incult i atrassat, estan fent obra a una casa amb un corral ben gran perque serveca de jugador i lloc d'educació, etc. etc.

Alabam també i aplaudim de tot cor aquest projecte, aquesta obra, n'estam d'alegria que no porem pus.

Oh Deu! que unes tals coses ens heu fet veure; merces infinites vos siguin fetes i siguin elles auguri d'unes altres millors.

Dos serverins.

Son Servera, 15-III-919

De pel mon

El mon està ple d'embuis, diu l'adagi mallorquí i no sé si mai s'havia pogut aplicar millor qu'en el temps present. No hi ha ningú qui es servi n'ningú que balli en son so. Tot està desballestat i lo pitjor es que no se veu un remei p'en lloc, ni cap persona capàs de posar-n'hi.

Tenim en estat de guerra: Madrid, Barcelona, Lérida i admirau-vos-nel Mallorca amb les demés Balears. La metxa encesa al cap damunt d'Europa encara té i ses espines han arribat al cap de mes avall. En esclatar el pitó, quant farà el tró formidable que pas-sarà?

L'Ajuntament de Madrid va dimitir en plé, el de Barcelona te acordada també la seva dimisió, tot se revolta contra l'actual administració espanyola, si administració se pot dir del veurer-ne els problemes i no fer-ne cas, xerrame moltes i no resoldrerne cap. Diuen qu'el Govern està preocupadíssim. Te motiu per estar-hi.

Els bolxeviquistes ja en fan de les seues devers Portugal. Son com els microbis de de la grippe qui fan la volta por tot i com ells, per allà avont passen fan estragos. Nació qui reb sa visita, ja se pot preparà per fer-se uns quants anys en terra. Il lo que costa després refer el camí perdut!

REGISTRE

NAIXEMENTS

JANER

- Dia 1. — Andreu Ferrer Pons.
- Dia 1. — Bartomeu Tous Esteve.
- Dia 2. — Gabriel Tous Amorós.
- Dia 4. — Francisca Gelebert y Martinez.
- Dia 4. — Julià Esteve Lliteras.
- Dia 4. — Bárbara Alzamora Quetglas.
- Dia 6. — Josep Planissi Darder.
- Dia 12. — Manuel Garcia Miravet.
- Dia 12. — Lluçà Ginard Mestre.
- Dia 12. — Teresa Ginard Mestre.
- Dia 13. — Juan Negre Escanellas.

- Dia 19. — Francisca Arroni Rosselló.
- Dia 22. — Maria Nicolau Carrach.
- Dia 23. — Antonia Esteve Pascual.
- Dia 22. — Cristofol Tauler Teuler.
- Dia 27 Barbara Sureda Masanet.

FEBRER

- Dia 1. — Sebastià M. squida Estada.
- Dia 4. — Antoni Servera Ginard.
- Dia 4. — Antonina Bernad Lliteras.
- Dia 9. — Jaume Vives Vives.
- Dia 14. — Francisque Moragues.
- Dia 16. — Llorens Bisbal Ginard.
- Dia 16. — Margalida Massanet Moll.
- Dia 17. — Juan Amorós Esteve.

MARS

- Dia 2. — Maria Llaneras Gomila.
- Dia 2. — Juan Amorós Mejer.
- Dia 2. — Antoni Jaume Font.
- Dia 7. — Antoni Pastor Gursach.
- Dia 7. — Juan Mascaró Morey.
- Dia 8. — Elisabet Llaneras Mas.
- Dia 12. — Antonia Amorós Cassellas.
- Resum: 18 nins i 13 nines. Total 31.

MATRIMONIS

Febrer 15. — Bartomeu Esteve Grau (a) Pansacola amb na Rosa Gil Sureda (a) de Cas Ferré Gil, Fadrins.

Dia 20. — Bartomeu Flaquer Ginart (a) Man gol viudo, amb na Bárbara Casellas Amorós (a) Mauxa fadrina.

Dia 26. — Gabriel Aguiló Aguiló, d'Inca am na Maria Fuster Fuster (a) de Ca'n Andreu Renxer, fadrins.

Dia 27. — Sebastià Miralles Florit amb na Catalina Cursach Carrió (a) Bossa, fadrins.

Mars 1. — Juan Tous Tous de Ca'n Canals amb N'Antonia Carrió Muntaner (a) Julianeta fadrins.

Dia 1. — Antoni Lliteras Pastor (a) Jesus, amb ne N'Antonia Gil Gil (a) Baúca.

Total 6.

MORTS

JANER

- Dia 7. — Andreu Tous Ginard (a) Canals, casat de 57 anys, de tuberculosi pulmonar.
- Dia 11. — Catalina Ferragut Julià, casada 80 anys, debilitat senil.
- Dia 13. — Maria Bosch Muntaner (a) Caneyereta, fadrina, de 21 anys tuberculosi pulmonar.
- Dia 31. — Margalida Nadal Bosch, (a) Figuereta, fadrina 33 anys tuberculosi pulmonar.

FEBRER

- Dia 23. — Vine Torres Lliteres (a) Nougade S. Pou, casada de 29 anys, de tuberculossi pulmonar.

MARS

- Dia 1. — Bartomeu Torres Gil (a) Princes, casat de 21 anys, cardiopatia.
- Dia 1. — Jeroni Sunyer Sureda (a) Sunyer, fadrí de 29 anys, de tuberculossi pulmonar.
- Dia 16. — Francesc Pujol (a) Pujol, viudo de 94 anys, de debilitat senil.
- Resumen 4 homes i 4 donas. Total 8.

AUBATS

JANER

- Dia 16. — Teresa Ginard Mestre.
- Dia 29. — Margalida Femenias Miguel.

FEBRER

- Dia 27. — Lluçà Ginard Mestre.
- Dia 29. — Antoni Cursach Gelebert.

MARS

- Dia 5. — Francisca Moragues Prohens.
- Total 5.

Moviment social

La nostra Caixa Rural desitjosa de treballar pel be d'Arta va nomenar una comisió perque estudias la manera de minvar o reduir el conflictes d'orde social que se presentaren o poren presentar dins el nostre poble i aquesta Comisió a principis d'aquets mes concretà amb un escrit que s'ha enviat a les persones interesades, el seu principal punt de mira. Diu així el document.

"Muy Sr. nuestro: Atenta esta Caja Rural al desarrollo de la Agricultura y a atomar en lo posible los transtornos sociales, ha resuelto invertir hasta la suma de docientas mil pesetas en la compra de fincas rústicas para luego venderlas en pequeñas parcelas.

Esta resolución no tiene por fin el lucro, asi es que a la Caja le será indiferente comprar y vender por su cuenta o vender en comisión por cuenta del propietario; en este ultimo caso podria la Caja hacerse cargo de los débitos pagandole su importe.

En ambos casos la Caja destinaria la mitad de sus beneficios a abaratar las compras que hagan sus socios.

La finca o fincas, igualmente las compraria la Caja a plazos que al contado.

Como la Caja no persigue otro fin que el de hacer muchos pequeños propietarios, si Vd. proyecta establecer por su propia cuenta alguna finca de importancia en pequeñas parcelas, le estimaremos se sirva indicárnoslo porque en tal caso podria sueder suspendiésemos nuestras gestiones.

La contestación puede dirigirse durante todo el presente mes al Director-Presidente de la Sociedad.

Una comisión pasará a entrevistarse con V. en el casa de recibir sus ofertas.

Igual carta dirigimos a todos los terratenientes de esta localidad.

En espera de que coadyuverá en la forma que estime conveniente a fin tan benéfico se suscriben de V. atton y s. s. q. s. m. b.

LA COMISION

Al mateix temps se nombrà una altre comisió perque dugui a la práctica l'acort pres en la darrera reunió colectiva de crear una Secció d'auxilis pels malalts.

El Sindicat Agricol nombrà també fa una mesada diferentes comisions encarregades d'estudiar els punts següents; Estudi de la "Confederación Nacional Católico Agraria", si es convenient la federació del Sindicat i propaganda. Compres i ventes en comu. Segurs del bestia. Pensions pels vells. Tenim bones impresions del treball d'aquestes comisions, les quals dins de poc temps presentaran els seus respectins estudis

Original a cuarta plana

AJUNTAMENT